

Groep I

3 januari 1960.

Goeden morgen, vrienden.

Wij zijn dan voor het eerst in het nieuwe jaar bijeen en degenen onder u, die gehoord hebben wat allemaal kan gaan gebeuren, weten zo'n klein beetje dat het een zeer vreemd en eigenaardig jaar wordt. Nu zitten daar ook aspecten aan vast, die men liever niet in een prognose bespreekt. Per slot van rekening is een prognose bestemd voor mensen, die willen weten wat er gaat gebeuren. Ze weten dan nog niet veel, als ze die prognose hebben gehoord: het komt toch altijd anders dan je denkt. Geestelijk gezien echter zijn er heel veel dingen te verwachten dit jaar, die de aandacht meer dan waard zijn. En tenzij u zegt "spaar ons nu dergelijke betogen", zouden we daarover vanmorgen willen spreken.

Er is op het ogenblik een reeks van invloeden op deze wereld, die te vergelijken zijn met de invloeden, die ten tijde van Jezus' leven bestonden. Het is moeilijk om te spreken van engelenscharen, die de wereld vergezellen: in deze tijd klinkt dat wat overdreven. Toch zijn er een aantal opvallende feiten te melden, die - laten we zeggen - het beeld van de verdere ontwikkeling op deze wereld een ander aanzijn geven. Gaan wij n.l. na hoeveel ingewijden zich op het ogenblik op de wereld bevinden, dan blijkt dit een aantal te zijn van ruim vierduizend. Vierduizend ingewijden gelijktijdig op aarde, dat gebeurt - mag ik zeggen - zelden. Per slot van rekening we kijken niet op duizend meer of minder, daar gaat het niet om, maar elke ingewijde betekent een kracht, die absoluut kan voorzien in de werking tussen verschillende werelden. Een ingewijde is een mens, die de kosmische wetten in zich beheerst, zekere Goddelijke en kosmische krachten uit zich kan hanteren. Dus iemand die inzicht heeft in het verder verloop van de tijd en bovendien daarbij ook - laten we ook dat niet vergeten - een direct contact heeft meestal met vele andere werelden en sferen. Als er zo vierduizend over de hele wereld verspreid zijn, impliceert dit dat over de gehele wereld en niet alleen daar, waar de nieuwe wereldleraar werkt, een buitengewoon sterk contact met andere sferen bestaat en dat hogere krachten - noem ze mijnentwege Goddelijke of magische krachten - werkzaam kunnen worden.

Ik wil u niet te veel vervelen met wat haast klinkt als een geestelijke opschepperij. Maar ik wil een paar aspecten onder uw aandacht brengen, die we - ten dele bewust - hebben verzwegen in het laatste gedeelte van de prognose.

Indien op aarde een mens werkelijk streeft naar licht, zo zal hem te allen tijde de gedachte moeten worden gezonden." Dit is een besluit van de hogere leiding van deze wereld, van de Witte Broederschap. De gedachte, die wordt gezonden is niet zo maar een ideetje, dat u wordt voorgelegd. Neen, het betekent een contact dat - op afstand - meestal - door een ingewijde wordt opgenomen. Allerhande impulsen, waarvan je niet begrijpt waar ze vandaan komen, van stoffelijke en geestelijke geaardheid - gaan plotseling aan je leven een andere inhoud geven, je gaat aan andere dingen denken, je krijgt een nieuw doel. Dat is het begin van een inwijdingsgang. En als er zoveel ingewijden op aarde vertoeven, die bereid zijn om anderen te helpen tot een verdere inwijding, moet dit noodgedwongen bij alle werkelijk goedwillenden leiden tot een aanmerkelijke stijging van hun eigen inzicht en geestelijk vermogen. Zij, die de wetten erkennen - en bedoeld worden de occulte of geestelijke wetten - zullen krachtens deze wetten de eenheid met de sferen kunnen bereiken.

Het ligt in de bedoeling - dat is heel duidelijk zichtbaar - dat een groot aantal mensen paranormale kwaliteiten zullen ontwikkelen. Mediumschap in de meest verschillende vormen zal in het komende jaar sterker en sterker optreden. Dit zal zich onderscheiden in drie groeperingen.

In de eerste plaats het zuiver inspiratieve. Bij het zuiver inspiratieve gaat het om mensen, die gebruikt worden om een nieuw elan te geven, een nieuwe levensmoed, een nieuwe verzet tegen sleur aan een mensheid die hier en daar in sleur en hopeloosheid bijna doodgedrukt is.

In de tweede plaats: de begaafden. De begaafden zijn de genezers, degenen die overgevoelig zijn voor zekere invloeden en daarom vaak psychometristen e.d. worden genoemd. In beide gevallen gaat het hier om het helpen van de mens. De gewone mens die in de war raakt, de gewone mens die een ziekte heeft, waaraan - krachtens de kosmische wetten en eigen leven -

niets gedaan kan worden, zal in steeds toenemende mate worden geholpen, ook waar de stoffelijke wetenschap of mogelijkheden ophouden. Ook een belangrijk punt.

Ook hier ziet u weer dat er een plan bestaat iets te veranderen. En vierduizend ingewijden betekent, dat er binnen een jaar over deze wereld het tienvoudig aantal kan zijn aan paranormaal begaafden, die in een zekere samenwerking met deze ingewijden helpen iets te bereiken. Vierduizend is natuurlijk niet veel, maar vierduizend op deze aarde - daarbij gerekend alle geestelijke krachten, die werkzaam zijn - dat moet wel haast betekenen een grote omwenteling. Een omwenteling in het menselijk denken, die allereerst ondergronds, later sterker en sterker op de voorgrond tredend, een nieuwe inhoud gaan geven aan geloof, aan denken, maar ook aan politieke en economische verhoudingen en maatschappelijk gedrag.

Merkt u wat voor belangrijke ontwikkelingen er eigenlijk in gang gezet zijn? En het belangrijkste daarbij is waarschijnlijk dit:

Er bestaat buiten elke ruimte een z.g. pararuimte. Deze buitenruimtelijke verhouding is het best uit te drukken als een soort heelal dat uit zuiver tijd bestaat. Daar is dus alleen maar wat wij tegenwoordig tijd noemen, een bewegingsuitdrukking. Er is geen feitelijke materie. Deze pararuimte kan in sommige omstandigheden een directe werking geven niet alleen op de stoffelijke, de zuiver materiele wereld maar ook op geestelijke werelden, Zij geeft ons een direct contact met het totaal van de tijd. We kunnen dat natuurlijk meer esoterisch uitdrukken en zeggen: "In God bestaan alle dingen volledig en te allen tijde en in deze volledigheid zullen wij langzaam maar zeker onszelf erkennen." Maar dat is een beetje te mystiek gezegd. We mogen hier wel even spijkers met koppen slaan, het is een zuiver natuurkundig verschijnsel.

Naast de u bekende ruimte, dus direct aan de grens van wat u ruimtelijk kent, ligt een wereld die bestaat uit tijd. Deze tijd bevat het totaal der impulsen, die in dit heelal bevat zijn. Dus vanaf de geboorte van de eerste ster tot het laatste toe is daarin gevat. Wij spreken over dit geheel dan ook wel eens in een andere zin en noemen het: het kosmisch geheugen.

In jaren als dit wordt het mogelijk om door te dringen in die pararuimte. Dat is maar heel zelden mogelijk. Je zou kunnen zeggen: Er zijn met afstanden van honderden en duizenden jaren bepaalde ogenblikken, waarin de tijd zozeer werkt op de materie, dat uit de materie het materievrije bewustzijn kan doordringen in het totaal van de tijd. Er is een wisselwerking gekomen. We zullen het maar weer eenvoudig zeggen: In dit jaar en ook in de drie daaropvolgende jaren wordt een toegang mogelijk tot het kosmisch geheugen. In dit kosmisch geheugen kan het bewustzijn alles terugvinden wat het ooit geweest is en wat het ooit zal worden. Datgene, wat als bewustzijn in de geest sluimert - dus alles van vroegere incarnaties, vroegere ervaringen, onverschillig op welk gebied - kan worden teruggevonden en wordt via deze tijdsruimte, deze pararuimte, dit kosmisch bewustzijn, nu tot bewust actieve krachten in steeds meer mensen. Natuurlijk klinkt dat een beetje gek, als je zegt: Er zijn steeds meer mensen, die in de komende jaren en zeker ook in dit jaar zich hun vroegere incarnaties zullen gaan herinneren, niet in de zin van iets aardig als: "Ja, weet je, ik ben in die en die tijd een edelvrouw geweest in Florence." Neen, maar u zult - om maar een voorbeeld te noemen - het handwerk, dat u vroeger gemaakt herkennen en in staat zijn deze bekwaamheid in uw huidig stoffelijk voertuig te vervolgen: de alchemistische proeven en stellingen van vroeger voort te zetten in het heden en aan te passen aan de moderne wetenschap. Misschien de magische bereikingen, ergens uit een vroeg Atlantis, terug te zetten op een redelijke basis volgens deze materialistische wereld, waarin u leeft en deze opnieuw te gebruiken. Dat is een heel belangrijk punt, wij moeten er dan ook rekening mede houden, dat die ingewijden niet alleen aanwezig zijn om u te helpen maar ook om te beteugelen, want al datgene wat ingaat tegen het directe plan van de groeperingen, de uitgedrukte wil der Schepper als erkend door ons, zal worden afgezonderd van de mensheid. Niet vernietigd, maar afgezonderd. Men kan in deze wereld nu eenmaal niet dulden dat mensen met grote begaafdheden, verworven misschien in vele levens, maar op zichzelf misschien een betrekkelijk lage beschaving of ontwikkeling, zullen beginnen hun eigen ideeën en lusten uit te leven krachtens vermogens, waar niet ieder ander mens tegenop kan. Het zou de samenhang, het zou de eerlijke verhoudingen verstoren: en omdat dit nu eenmaal niet kan, zullen de ingewijden op aarde ook daar ingrijpen. En dat zal wel betekenen, dat we in het komende jaar te maken krijgen met heel wat geesteszieken volgens de menselijke maatstaven. Degenen, die iets bereiken en verkeerd gebruiken, worden er in gehinderd en als ze deze voorzichtige leringen niet accepteren en toch verdergaan, zullen ze moeten boeten met een verwarring van het contact met het lichamelijke voertuig, zodat ze

niet meer in de maatschappij worden geaccepteerd. Hun geestelijke werkingen en krachten worden verder afgeschermd. Dat ligt in het komende jaar.

We hebben niet eens gesproken over de wereldleraar zelf. U zult begrijpen dat deze wereldleraar zijn taak voortzet. Voor hem is dit jaar, dit nieuwe jaar, niet een bijzondere periode. Hij heeft trouwens niet eens nieuwjaar gevierd zoals u. Hij had er geen tijd voor. Voor hem is het een voortzetting van een ontwikkeling, die op een of ander ogenblik moet culminereren in het vastleggen van een openbaring en zijn heengaan van deze wereld. Hij is zich daarvan reeds langere tijd bewust. Hij zal dus zeer zeker zijn eigen werk voortzetten en geeft hiermede een basis, die niet alleen kan worden gebruikt als vernieuwing b.v. van het Christendom, een bevrijding van veel afgoderij, maar ook wel degelijk als een soort reglement voor mensen, wier geestelijke bekwaamheden zo groot worden, dat ze zich in twee werelden gelijktijdig kunnen bewegen.

Het is werkelijk wel een interessant en belangrijk jaar. En al tellen de jaren niet zo zwaar voor ons als voor u, ook wij zien deze komende ontwikkeling met volle belangstelling en een zekere verwachting tegemoet. Wij verwachten ook voor ons werk en ons denken hier een zekere winst, O, geen winst voor ons direct, maar een doordringen van onze gedachtegang in de wereld. Want om een inwijding te kunnen ondergaan moet allereerst een aanvaarding van de wereld plaatsvinden, een kennen van de wereld en een zeker meesterschap over het "ik". Iemand, die dergelijke eigenschappen verkrijgt, is verdraagzaam. Om in de inwijding te kunnen worden verplaatst a.h.w. in een hoger geheel, moet men leren andere delen van het Al als deel van het eigen "ik" te beschouwen, en zo wordt ongetwijfeld de naastenliefde bevorderd.

Interessante en belangrijke jaren staan ons te wachten. Er zullen mensen zijn die zeggen: "Ja, maar zal ik dit jaar nog tot het einde meemaken?" Geloof me, de dood zal heel wat vrijer toeslaan dan in vorige jaren. Ik zou zeggen op een meer opvallende manier. Die periode is overigens al begonnen op ongeveer 15 december en loopt nog rustig door tot ongeveer april, zeg maar, van 1961. Gedurende deze periode zullen veel mensen, die b.v. lichamelijk niet meer in staat zijn een verdere bewustwording door te maken, overgaan. Dat is helemaal geen reden tot rouw, maar eerder tot een verheugenis. Per slot van rekening, wanneer je langs de weg gestrand staat en je auto is helemaal kapot - je kunt er niet meer mee rijden - zou je dan niet blij zijn, als je de kans kreeg over te stappen, ook al zou het zijn in een trein of vliegtuig? Want dan zal je verder naar je doel gaan. Zo zal het zijn met hen, die stoffelijk niet veel meer kunnen bereiken en die geestelijk voldoende inhoud hebben. Ze zullen niet vervluchtigen, ze gaan gewoon dood, net als ieder ander. Alleen, geestelijk zullen zij, doordat op aarde een groot en belangrijk contactpunt bestaat in de ingewijden en gelijktijdig een zeer grote lichtende geestelijke kracht op het ogenblik praktisch alles overheerst wat rond deze aarde ligt, direct met die krachten in contact zijn en overgegeven worden a.h.w. zo van het stoffelijk bestaan naar een geestelijk bestaan en ze zullen daarin hun belangrijke actie en bewustwording onmiddellijk en zonder pauze haast kunnen voortzetten, als ze in zich maar voldoende aanvaarding van het leven kennen.

Dat is voor deze wereld misschien niet zo erg belangrijk, maar geestelijk is het heel erg belangrijk. Wat heb je anders in het leven voor doel dan juist je meer bewust te worden van en meer één te worden met de wereld? Intenser de vreugden en mogelijkheden van de wereld in jezelf te ervaren?

Wat dat betreft, moet ik wijzen op nog een aspect van deze wereld, uw wereld. Het komende jaar brengt veel zenuwspanningen enz., dat hebt u vrijdag kunnen horen. Daarnaast zal het voor vele mensen een intense vreugde brengen, want dit jaar bevordert het beleven van het ogenblik. Dus niet het leven in de toekomst of het verleden, maar in het heden. Voor onnoemelijk veel mensen zou het belangrijk zijn dat ze eindelijk eens leerden een voor hen nog niet vaststaande toekomst terzijde te stellen en een verleden, dat onveranderlijk is, slechts te beschouwen als een basis voor het heden. Want je moet leven en leven kun je alleen in het heden, nu, op dit ogenblik! En op dit ogenblik, het ogenblik nu, het heden, is de wereld steeds weer vol van vreugden en mogelijkheden. Nu is het de tijd om te leren deze mogelijkheden en deze vreugden te gebruiken, de ervaring van het verleden toe te passen in het heden en niet te gebruiken als een middel om vaag te speculeren over een toekomst,

waarin je misschien eens rijk of misschien eens ongelukkig zult zijn. Ach, wat zou ik er verder over praten? U weet het zelf immers wel. Niets is belangrijker dan dit.

Ik kom hier in de verleiding om de beschouwing van de mogelijkheden in dit jaar te laten rusten en u op iets anders te wijzen. Zou er een enkele mens zijn die in een God gelooft, die gelooft dat die God haat is? Een werkelijke God? Kan een werkelijke God haten? Ik geloof niet dat iemand dit zou durven beweren, behalve misschien een zeer eenvoudig mens, die droomt van vele Goden. Maar als je denkt aan één God, moet dat altijd een God zijn, Die scheidt, Die goedertieren is en Die liefheeft. Zou een dergelijke God het lijden geschapen hebben? Is het mogelijk, dat een God, een enige God, een liefhebbende God het lijden scheidt? Is het mogelijk dat een God Zichzelf geselt en vernietigt? Zou de Schepper een soort masochist zijn? Als je de wereld hoort en de mensen op de wereld, dan lijkt het er vaak op. Je hoort overal de galmende termen van "de Heer heeft gegeven en de Heer heeft genomen" en dan trekken ze een heel lang gezicht: en "de naam des Keren zij gezegend," want God doet ons dat lijden aan. "Wanneer de Heer u lasten geeft te dragen, zo draag ze vreugdig." Dat wordt u ergens anders geleerd. "Wie de Here lief heeft, dien kastijdt Hij." Allemaal mooi uit stoffelijk standpunt. Mooi voor de dwazen, voor de mensen die geen inzicht hebben in wat God betekent en wat de wereld is.

Neen, vrienden, ik geloof niet dat God lijden kan geven. God wil geen lijden. God heeft er geen belang bij dat Zijn schepselen zich gekweld voelen. Hij heeft er helemaal geen belang bij dat de mensen creperen in pijn, moeite en nood: Hij heeft er geen belang bij dat de mens wordt gejaagd door innerlijke angst of wat anders. Hoe zou God in staat zijn dat te willen?

God heeft de Schepping geschapen. Het staat toch werkelijk in de Bijbel geschreven: "Hij zag dat Zijn werk goed was en de zevende dag rustte Hij." Een goed werk door een God tot stand gebracht kan geen wereld zijn, waarin alleen maar ellende en lijden is: dat moet uit de mens geboren zijn. Een of andere oude filosoof heeft daar een soort erfzonde van gemaakt. Dat is menselijk, niet Gods wil. God zegt niet tegen de mens dat hij lijden moet. Hij geeft de mens de mogelijkheid om voortdurend vreugdig te leven, indien hij slechts in harmonie weet te blijven met God en de wereld.

God wordt voorgesteld als een soort wetgever, die op een troon zit en eigenlijk niets anders doet dan de schapen en de bokken van elkaar scheiden. Kan God Zijn schepping scheiden? Kan God Zijn eigen wezen in twee mootjes hakken? Als u op een gegeven moment links en rechts van elkaar wilt scheiden en u gaat naar de slager toe en laat u in tweeën kappen, wat bent u dan? Als mens bent u dood. U bestaat niet meer. Als geest zult u zichzelf waarschijnlijk zeer beklagen over hetgeen u uzelf hebt aangedaan. Dat komt er dan nog bij. God doet dat niet. De mensen denken dat. De mensen hebben gezegd: "Ja, maar God" en God hebben ze gebruikt als dekmantel voor hun eigen dwaasheden. In het komende jaar zullen ze dat misschien nog meer of sterker trachten te doen dan voordien. De tijd is er naar om mystiek, mysticisme en dergelijke occulte wetenschappen aanmerkelijk te bevorderen. Maar zolang de mens loochent dat onze God een God van liefde en een God van vrede is, een God van vreugde, verloochent de mens de waarheid en zal hij niet verder komen. Daar kunnen geen vierduizend ingewijden wat aan doen. Daar kan een heel heir van bewuste, lichtende geesten niets aan doen. Daar kan niemand iets aan doen, behalve de mens zelf.

Je zou zeggen juist in een jaar als het komende - dat voor zo menigeen een beproeving zal inhouden op het gebied van temperament, op het terrein van allerhande maatschappelijke moeilijkheden, verenigingsmoeilijkheden, moeilijkheden met werkgevers of werknemers en al wat erbij hoort zou je moeten grijpen naar dat enige houvast, dat je hebt: Je zult moeten grijpen naar dat bewustzijn van Goddelijke liefde, het weten dat lijden niet bedoeld is. Het weten dat, indien je in jezelf de vreugde om het leven voortdurend kunt vasthouden, je blij kunt zijn met je bestaan. Het weten dat je dan meester bent over alle omstandigheden.

Degene, die tot een inwijding gaat, zal in vele gevallen zichzelf moeten overwinnen. Hij wordt geconfronteerd met monsterlijke wezens, met beproevingen, die fantastisch zwaar zijn. U hebt allemaal over die zinnebeeldige beproevingen gehoord: je wordt begraven in een berg en je moet er doorheen, je kunt niet anders. Ga je terug, dan zul je sterven. Je nagels breken af, je hebt geen vingers meer over. Je moet verder klauwen door die aarde, door die rotsgrond om er nog uit te komen. Dat is allemaal wel waar, maar dat vindt zijn oorzaak in het feit, dat zo'n inwijding betekent dat de mens eerst een heleboel moet achterlaten. Hij moet leren niet meer te vrezem. Hij moet leren in zich vrede te kennen. Weten dat hij uit zichzelf - ook zonder

lichamelijke proeven van kracht, zonder allerhande beproevingen, die eigenlijk uit een menselijk voorstellingsvermogen voortkomen, een direct contact kan hebben met God, met de geest en met al wat daarin besloten is.

Men heeft wel eens gezegd dat een inwijding een dood is, een soort sterven, ook al blij je lichamen bestaan. Dat is waar. Een mens, die een werkelijke inwijding doormaakt, moet vele dingen begraven. Weet u wat hij begraven moet? Zijn bewustzijn van ik-zijn, dat hij had. Hij moet komen tot zelfkennis en mag niet meer komen tot zelfverheerlijking. Hij moet zijn eigen angsten overwinnen, hij moet de onvolkomenheid van zijn eigen kennis leren beseffen. Hij moet leren de eenheid met het Goddelijke te aanvaarden zonder uit zichzelf condities te stellen. Hij moet leren alle angst achter zich te laten. Als u nu eens uw eigen leven bekijkt, hoeveel dingen hebt u dan niet waar u bang voor bent? De een is bang om dood te gaan, een ander om ziek te worden, een derde om ontslagen te worden, een vierde voor ruzie met de burens, de vijfde misschien weer voor wat anders, Je vreest iets te verliezen, je vreest iets te winnen. Angst. En die angst vreet in u. U hebt een zekere hoeveelheid krachten van geestelijke geaardheid. U hebt zenuwkracht en daarnaast lichamelijke krachten. Nu begint u alvast om bang te zijn voor iets. Het komt steeds dichterbij en u kunt u er niet van losmaken, "Dat is menselijk." zegt u, natuurlijk, maar het vreet uw krachten op, het tast uw zenuwstelsel aan, het tast uw lichaam aan en op den duur beperkt het uw geestelijke krachten en uw geestelijke vermogens evenzeer, want die worden verlamd door de angst, die u beheerst. Ziet u hoe fataal het kan zijn om ergens bang voor te zijn? "We zullen proberen de dingen in de ogen te zien." zegt u dan. Ook dat is niet voldoende. Je moet het goede erin erkennen. Je moet het goede erin leren zien. Je moet erin leren zien, hoezeer ook dit kan passen in een harmonisch geheel. Erg moeilijk.

U hebt wel eens gehoord van de heilige Franciscus. Die heilige Franciscus kwam een wolf tegen, die de plaag was van de hele omgeving. Franciscus keek hem aan. Hij was niet bang voor die wolf, maakte een praatje met hem en zei hem heel rustig, dat hij iets verkeerd deed en sedertdien - zo zegt men - was die wolf een gewoon huisdier, die van huis tot huis ging om zijn kostje op te halen en nooit meer iemand kwaad deed, omdat nooit meer iemand bang voor hem was.

Zo is het met het leven ook. Als je bang bent voor de dingen, zijn ze als verscheurende wolven. Ze slepen je omlaag, ze geven je geen kans om van de mogelijkheden tot geestelijke bewustwording, tot vergaren van nieuwe kracht en nieuwe levensvreugde, gebruik te maken. Maar op het ogenblik dat je ze weet te temmen, op het ogenblik dat je beseft dat de angsten, die jou aanvallen, in feite slechts gebeurtenissen zijn die van jezelf uitgaan en door jou geschieden, wordt het anders. Je hebt dan geen reden meer om er bang voor te zijn of er om te treuren. Je kunt constateren en aanvaarden: "Zo is het goed, het kan niet anders." En als je dat hebt gedaan, ga je van daaruit a.h.w. vanzelf over tot een bewust erkennen van de vreugde, die in alle dingen ligt besloten. Geloof me, soms kan het vreugde zijn om te sterven: het kan een vreugde zijn om ziek te zijn. Het kan een vreugde zijn om te verliezen zelfs, omdat je weet dat juist daarin een eeuwige waarde wordt herschapen, dat er licht komt, dat er steeds meer lichtkrachten vrij komen. Zo zult u uw inwijding moeten doormaken, allemaal. En indien in het komende jaar de krachten van zovele ingewijden, van zovele geestelijke leiders, die overal klaar staan om u te helpen, u niet helpen kunnen, dan komt dat omdat u iets verzuimt dat voor de inwijding noodzakelijk is: de aanvaarding. De aanvaarding van het zijnde en de vreugde van het leven.

Er zijn mensen die, als ze zouden moeten kiezen tussen een weg waar het aan de ene kant regent dat het giet en waar aan de andere kant de zon schijnt, zeggen: "Ik ga in de regen lopen, want die zon is voor mij niet bestemd." Dat is dwaasheid. De zon en de regen zijn voor u bestemd. Er zijn tijden dat de zon niet meer te dragen is, dat ze te warm wordt, dan ga je in de regen lopen. En op die manier kun je die zon weer appreciëren. Je moet de dingen weten af te wisselen. Maar je moet nooit zeggen: "Dit is voor mij toch niet bestemd." Maak je die fout, dan verwerp je een deel van het leven. Je scheidt een onevenwichtigheid, die zich in innerlijke strijd openbaart. Daarmee kom je ongetwijfeld precies op het verkeerde spoor.

Ik zit u dit te vertellen, omdat ik weet dat voor velen van u dit jaar een moeilijk jaar wordt. O, helemaal niet een jaar dat je zegt: "Nou, nou, nog een zo'n jaar en ze kunnen mij begraven. Maar eerder..... Hoe moet ik het zeggen..... Laat ik het zo proberen: U komt steeds weer voor

onverwachte ontwikkelingen te staan. U moet zich snel aanpassen. U hebt allerhande plotselinge gebeurtenissen te wachten en ergernissen en daar moet u maar weer overheen komen. Juist omdat u dat moet doen, moet ik u wijzen op dat ene verdedigingsmiddel dat er bestaat. Dit ene middel om gebruik te maken van alle geestelijke voordelen, die dit jaar biedt:

Erken de Goddelijke vreugde in jezelf.

Wees niet bang om vreugdig te leven.

Wees niet bang voor wat jou of anderen overkomt.

Hecht je niet aan bepaalde ideeën of bezittingen.

Weet, dat wat bestaat voor jou eeuwig is, dat het altijd bestaat, en weet, dat wat voor jou niet belangrijk is, nooit door jou werkelijk bezeten of veroverd kan worden, al heb je het hier in de stof honderd keer.

Zoek naar datgene wat voor jou een werkelijke en innige innerlijke vreugde is. Maak je er niet druk over dat die vreugde de ene keer meer stoffelijk, de andere keer meer geestelijk wordt uitgedrukt. "Leef in de vreugden des Heren", zoals dat heet, leef in het heden. Natuurlijk, je moet voor morgen zorgen en als je op de zaterdag niet inkoopt voor de zondag, dan heb je kans dat je zondag honger lijdt. En als je deze week niet werkt, dan heb je kans dat je de volgende week zonder centjes zit. Maar dat bedoel ik niet met die voorzorg.

Er zijn zoveel mensen die in de toekomst leven, die zich dromen opbouwen over wat ze zullen zijn, zullen gaan doen, zullen bereiken. Ze proberen te leven buiten hun eigen stoffelijk bereik, Als u dat doet, bent u vreemd aan de werkelijkheid. Die werkelijkheid moet u een voortdurende kracht en een voortdurende vreugde zijn. Is dit het geval, kunt u dit bereiken, al is het maar zeer ten dele, dan weet ik zeker dat u in het komende jaar zeer sterk de kracht zult voelen, zowel van de ingewijden in de stof als van de krachten uit de geest, die proberen u te maken tot een deel van het grote geheel, dat tracht een wereldvernietiging te voorkomen en de mensheid in deze moeilijke jaren verder te helpen, opdat de nieuwe periode die aanbreekt er een zal zijn van een lichtende mensheid, die niet behoeft te leven in een verwoeste wereld, maar die - uit hetgeen nu bestaat - zich een nieuwe wereld van schoonheid bouwen kan.

De mensheid is de school. Hoe beter de school, hoe hoger de klas, hoe beter het de leerlingen gaat als ze het werkelijke, het geestelijke leven betreden.

Dat is alles wat ik te zeggen heb voor vandaag. Ik heb getracht een paar belangrijke punten aan te snijden en ik wens u allen prettige dagen toe.

o-o-o-o-o

Goeden morgen, vrienden.

Te spreken over de vreugden Gods kan voor een mens soms gevaarlijk zijn, want de mens kan vaak niet onderscheiden tussen de ware vreugden en de zelfbegoocheling, de schijn. Sta mij daarom toe om - voordat deze bijeenkomst wordt besloten - aan die "ware vreugde" ook mijnerzijds nog enkele woorden te wijden. In zeer vele gevallen zal een mens onder vreugde iets verstaan, dat hij niet nauwkeurig omschrijft. Een bevrijding b.v. van eigen angsten. Soms een vervulling van wensen, die uit angsten geboren zijn. Over de werkelijke vreugde echter bestaat er in de oude geschriften het volgende:

De ware vreugde van mens en geest en God is de vrijheid, die hij in zich vindt om te aanvaarden en te verwerpen, de macht, die hij bezit zich te offeren en zo te herleven in anderen. De vreugde is het licht, waarin het leven gezien wordt, de openbaring van dat, wat in den beginne werd gewrocht. (ik laat nu de opsomming van Goden, die dit wrochten der aarde dan gedaan zouden hebben maar weg.)

Ik vind in deze oude stelling bijzonder veel dat reëel en aantrekkelijk is, althans voor mij. Ik zou aan de hand van dit citaat het volgende beeld voor u kunnen opbouwen.

Een wereld is in feite een magisch geheel. Krachten van verschillende geestelijke groot-orden, krachten van materie of anders gezegd gebonden energie en verschillende vormen van halfvrije en vrije energie spelen samen in een verband van wetten, dat aan de mensheid niet of slechts zeer ten dele bekend is. Deze magische krachten worden geregeerd door het begrip

van eenheid. Op het ogenblik dat er geestelijk een begrip van eenheid aanwezig is, ontstaat een hele reeks van magische bindingen, die verwerklijken wat men verlangt. Iemand die zeker is van zijn eigen gedachten zal dus op de wereld, alleen reeds door zijn zijn en zijn denken, aan zijn geest alles van stoffelijke en halfstoffelijke waarden kunnen toevoegen wat hij of zij begeert. Niet alleen in geestelijke zin geldt het: "Vraagt en u zal gegeven worden". Het is een definitieve wet, die voortkomt uit de overmacht die bestaat van geest op stof. De geest zelve is n.l. een binding van energie en bewustzijn, die ver uitgaat boven het normaal dimensionale bestel, waarin alle andere waarden worden uitgedrukt. Dit impliceert, dat de geest dus van alle kanten en willekeurig kan indringen in de wereld van materie en halfgebonden energieën. Waar zij van alle kanten deze benaderen kan, is het haar mogelijk als een beeldhouwer - alleen door haar wil - vorm te geven aan al deze dingen. Echter slechts indien bij haar het denken voldoende gericht en voldoende zuiver is.

Zodra echter de geest zich gaat binden aan de waarderingen van materie is zij gekluisterd in dezelfde beperkingen, die voor materie en halfgebonden energieën bestaan. Zodra u dus meent beperkt te zijn tot uw eigen menselijk kennen en vermogen, bent u dat. Zodra u meent u te moeten onderwerpen aan stoffelijke verschijnselen ofwel u eraan te moeten onttrekken, zult ge eraan gebonden zijn. Op het moment dat u in uzelve met grote zekerheid weet dat ge kunt herstellen, veranderen, omvormen of zelfs verfraaien wat in de materie op dit ogenblik met u verbonden schijnt, zijt ge in staat geheel meester te zijn over alle dingen, die met uw wezen in betrekking staan. Dan is uw vreugde niets anders dan een toestand van aanvaarding, van innerlijke bevestiging. Iets, dat wij innerlijk bevestigen, verzadigt ons, vult ons aan. Op het ogenblik dat wij geestelijk of stoffelijk deze vreugde kennen, bevestigen wij hiermede dus reeds een reeks van werkingen en toestanden, die in onze eigen wereld - een wereld van halfgebonden energie en materie of van vaste materie - optreden. En wij zijn daardoor meester. De vreugde, mijne vrienden, is niet alleen maar een middel om u te onttrekken aan het lijden. Vergis u niet. De vreugde in het "ik" is in feite de bevestiging van het leven en daardoor het bewust of onbewust - via de omschreven magische wet - aanvaarden van het recht dit leven op eigen wijze te regeren.

"God schonk de wereld aan de mens." zo staat er in de Bijbel. Indien God de wereld en de mens heeft geschapen, als God de wereld, geschapen voor de mens, de mens heeft gegeven, waarom is de mens dan slaaf van die wereld? Is het misschien omdat de mens niet beseft wat zijn werkelijke taak en betekenis is?

Adam geeft de dieren een naam. Menigeen beseft niet wat dit betekent. Een naam geven betekent een inhoud geven, een definitie. De werkelijke naam van een wezen is de omschrijving, de uitdrukking van het kosmische patroon a.h.w. van zijn bestaan. Vandaar dat in de magie aan de naam zoveel betekenis wordt gehecht en de naam ook een directe invloed geeft op degenen, van wie men de werkelijke naam kent. Als Adam namen geeft, is hij dus meester van de wereld door het feit, dat hij de gaardheid van al hetgeen in zijn terrein voorkomt, kent. Hij behoeft niet te weten waarom een leeuw een leeuw is en een lam een lam, maar hij moet de gaardheid van de leeuw voldoende kennen om hem zijn naam te geven en ook die van het lam.

Zo geldt voor iedere mens en voor iedere geest, dat je in het leven de innerlijke gesteldheid moet kennen van wat je ontmoet en wat rond je is. Eerst indien je a.h.w. de geheime naam kent van al hetgeen je omringt, kun je werkelijk meesterschap bezitten, kun je werkelijk als mens een menselijke taak volwaardig vervullen, kun je de inwijding doormaken, waardoor je, boven het mens-zijn verheven, de Goddelijke wil erkent en werkt op elk terrein.

Ziedaar, vrienden, de reden tot de vreugde. Want als ik iets vreugdig erken en aanvaard, maak ik het tot deel van mijn wezen. Vreugde betekent een uitbreiding van ons bewustzijn, een opnemen van de essence van andere dingen. En in de essence ligt de naam en in de naam ligt een macht, die de eenheid doet voortbestaan. Al datgene in het leven, wat u met vreugde kunt ondergaan en ervaren, is een voor u beheersbare kracht geworden. Wat meer is, het is een kennen van de zin des levens. En zo erkent u niet alleen uw eigen wezen, bestaan en krachten, maar u erkent steeds in dit geheel de mogelijkheid om via het Goddelijk (dus een volmaakt) patroon uw wezen uit te drukken in die wereld, uw eigen vreugde en geluk te handhaven, zonder daardoor ook maar ergens iets te schaden en zo het begin van een disharmonie te scheppen, waardoor uw eigen vreugde ten ondergaat. Goddelijke vreugde is

Orde der Verdraagzamen

zeer belangrijk. Vreugde in het leven. Een vreugdig aanvaarden van het leven en bovenal een afstand doen van al datgene, wat je als zorg of leed te zwaar zou kunnen belasten. Afstand doen daarvan, omdat alleen in de ware vreugdige aanvaarding de mens zijn oude erfrecht herwint. Erfrecht van een wezen dat - zoals ook in de Bijbel staat - werd geschapen naar Gods beeld en gelijkenis.

God is kracht.

God is liefde.

God is net Al-scheppend Vermogen.

God is de Wetende, Die het gehele patroon der schepping heeft uitgetekend lang voordat er een menselijk bewustzijn bestond.

Wij kunnen deze dingen in onszelf herwinnen,

Wij kunnen de eenheid met God vinden door in feite Zijn beeld en gelijkenis te zijn: door de structuur die wij geestelijk en in de kern van het zijn, de ziel zelve, voor onszelf realiseren.

Daarom dat wij aan het begin van dit jaar, zowel mijn voorganger als ik, een pleidooi houden voor de vreugde. De vreugde van het leven, die de mens in staat stelt gebruik te maken van de krachten die hem geschonken zijn. Door te beseffen waarvoor hij geschapen is en de eenheid te kennen met de Schepper, van Wie hij alleen door het onvolledig erkennen van de waarheid gescheiden blijft.